RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

nr. 219.540 van 29 mei 2012
in de zaak A. 200.116/XIV-33.115

In zake : XXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Mieke Verrelst
kantoor houdend te 2060 Antwerpen
Rotterdamstraat 53
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 9 mei 2011, strekt tot de vernietiging van het arrest nr. 59.280 van 5 april 2011 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij beschikking nr. 7009 van 30 mei 2011 wordt het cassatieberoep toelaatbaar verklaard.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekster heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Robert Vander Elstraeten heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State.

De verzoekster heeft een verzoek tot voortzetting van het geding ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 9 mei 2012 om 11.00 uur.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Annik Haegeman, die loco advocaat Mieke Verrelst verschijnt voor de verzoekster, en attaché Cedric Misseghers, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Robert Vander Elstraeten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verzoekster komt op 10 december 2009 België binnen en verklaart zich op 11 december 2009 vluchteling. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen neemt op 17 december 2010 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 24 januari 2011 tekent de verzoekster tegen die weigeringsbeslissing beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Met een arrest van 5 april 2011 wordt het beroep verworpen als zijnde laattijdig. Dit is het bestreden arrest.

IV. Onderzoek van de middelen

Enig middel

Uiteenzetting van het middel

4. De verzoekster werpt in een enig middel de schending van de artikelen 9ter en 39/57 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het

grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) en van “de materiële motiveringsplicht vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van (de) bestuurshandelingen” op. Zij licht dit als volgt toe:

> “Gezien het verzoekschrift in beroep tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen waarbij het vluchtelingenstatuut en de subsidiaire bescherming werd geweigerd aan verzoekster, aan verzoekster verzonden op 20 december 2010 en dus ter kennis gebracht op 23 december 2010;
>
> Verzoekster is het niet eens met de inhoud van de beschikking van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dd. 5 april 2011, aan verzoekster verzonden op 7 april 2011;
>
> Artikel 39/57 van de Vreemdelingenwet bepaalt immers dat wanneer de kennisgeving wordt gedaan per aangetekende post, de beroepstermijn begint te lopen vanaf de derde werkdag nadat de beslissing aan de postdiensten werd overhandigd;
>
> De derde dag nadat de beslissing aan de postdiensten werd overhandigd wordt dus vermoed het moment van kennisgeving te zijn;
>
> Hierbij moet aangenomen worden dat het moment van de kennisgeving 'dag nul' is, en vanaf dan 30 dagen beginnen te lopen;
>
> Hierbij kan overigens verwezen worden naar Larcier, Wet en Duiding Verblijfswetgeving 2010, commentaar onder artikel 39/57 Vw., p. 264 :
>
> "De termijn begint te lopen vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten overhandigd werd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst. Op de vierde werkdag begint dus de termijn van dertig kalenderdagen te lopen. Is de dertigste dag een zaterdag, zondag of wettelijke feestdag, dan wordt deze naar de eerstvolgende werkdag verschoven."
>
> Aangezien de beslissing op 20 december 2010 aan de postdiensten werd aangeboden, wordt bijgevolg vermoed dat de kennisgeving is gebeurd op de derde werkdag daarna, namelijk op 23 december;
>
> De laatste dag om beroep aan te tekenen was dan ook 22 januari 2011, maar aangezien dit een zaterdag is, werd de laatste dag verplaatst naar 24 januari 2011;
>
> Het verzoekschrift in beroep werd dan ook wel degelijk conform de Vreemdelingenwet tijdig ingediend;
>
> Verzoekster vraagt dan ook alsnog de behandeling ten gronde van het verzoekschrift dat om 24 januari 2011 werd ingediend.”.

5. In de memorie van wederantwoord voegt de verzoekster het volgende toe:

> “4.1. Met betrekking tot de motivering van de bestreden beslissing :
>
> Verwerende partij verwijst naar de manier waarop de termijn berekend wordt door P. Vanlersberghe, in de noot die hij schreef onder het arrest van het Hof van Cassatie van 30 januari 2009.

Zij beweert dat de beroepstermijn begint te lopen vanaf de derde werkdag nadat de beslissing aan de postdiensten werd aangeboden, en dat deze derde werkdag dan ook tevens de eerste dag van de beroepstermijn zou zijn.

Waarom deze bron van rechtsleer de correcte toepassing zou zijn van artikel 39/57 van de Vreemdelingenwet haalt zij echter niet aan.

Verzoekster kan hierbij zelf verwijzen naar een recentere bron van rechtsleer, namelijk Larcier, Wet en Duiding Verblijfswetgeving 2010, waar in de commentaar onder artikel 39/57 Vw., p. 264 geschreven staat :

"De termijn begint te lopen vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten overhandigd werd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst. Op de vierde werkdag begint dus de termijn van dertig kalenderdagen te lopen. Is de dertigste dag een zaterdag, zondag of wettelijke feestdag, dan wordt deze naar de eerstvolgende werkdag verschoven."

Deze laatste interpretatie van artikel 39/57 van de Vreemdelingenwet blijft volgens verzoekster de enige correcte toepassing.

4.2. geen andere argumenten in de antwoordmemorie van verwerende partij :

Verzoekster stelt vast dat de motivering van verzoekster dewelke werd opgenomen in het inleidende verzoekschrift en in de aanhef van huidige repliekmemorie werd herhaald, verder niet wordt weerlegd;

Verzoekster volhardt dan ook in haar annulatie/cassatie beroep;".

Beoordeling

6.1. Noch de materiële motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, noch artikel 62 van de Vreemdelingenwet, noch de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen zijn van toepassing op jurisdictionele beslissingen zoals het bestreden arrest. Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet heeft betrekking op aanvragen om machtiging tot verblijf om medische redenen en houdt geen enkel verband met de huidige zaak, waarin enkel de tijdigheid van het beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aan de orde is. Het enige middel is in die mate niet-ontvankelijk.

6.2. Naar luid van artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2°, van de Vreemdelingenwet, zoals ingevoegd door artikel 35 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), beginnen de in § 1 van dat artikel bepaalde beroepstermijnen te lopen, "wanneer de kennisgeving is gebeurd bij aangetekende brief of bij gewone brief, vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten overhandigd werd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst". Deze bepaling is in werking getreden op 10 januari 2011.

Waar voorheen op grond van een algemeen beginsel kon worden aangenomen dat bij een betekening of kennisgeving op dag X de beroepstermijn op dag X+1

begon te lopen, bepaalt de wet dus uitdrukkelijk dat de beroepstermijn begint te lopen "vanaf" de derde werkdag. Deze bepaling laat geen ruimte voor een andere interpretatie. In de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat tot de hoger genoemde wet van 29 december 2010 heeft geleid, wordt overigens uitdrukkelijk vermeld dat "die derde dag tevens de eerste dag van de beroepstermijn is". (Parl. St. Kamer, 2010-2011, DOC 53 0772/001, p. 17) De stelling van de verzoekster dat de beroepstermijn pas de dag nadien, dus de vierde dag na de overhandiging van de brief aan de postdiensten, zou beginnen lopen, is derhalve onjuist. De eerste rechter heeft op wettige wijze vastgesteld dat de brief met de kennisgeving van de aanvankelijk bestreden beslissing op maandag 20 december 2010 aan de postdiensten werd overhandigd, dat donderdag 23 december 2010 als derde werkdag de eerste dag van de beroepstermijn was en dat vrijdag 21 januari 2011 de vervaldag was, zodat het op 24 januari 2010 (lees: 2011) ingestelde beroep laattijdig was. Het enige middel is in die mate ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekster wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negenentwintig mei tweeduizend en twaalf, door de Raad van State, XIVe kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,

met bijstand van

Joris Casneuf,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Joris Casneuf	**André Beirlaen**